

[Finansministeren.]

paa Forhaand ikke stor Tiltro dertil, men man kan jo være opmærksom derpaa.

Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møller ogsaa i Udvalget vil kunne rejse sine Spørgsmaal om goodwill-Bestemmelsen og friere Afskrivningsregler og Pensionsforholdene o. s. v. — Ting, som i mange Henseender er ret indgribende, baade for Staten og de enkelte, idet de Selskaber, der er i Stand til at foretage umiddelbar Afskrivning paa store Pensionshenlæggelser, derved faktisk gør Progressionen illusorisk i Skattebestemmelserne og i Virkeligheden lader Staten betale de Henlæggelser af særlig stort Omfang til Pension, som kan finde Sted.

Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møller er enig med mig i, at det imidlertid er den Slags saglige Ting, man kan drøfte ud fra saglige Synspunkter, og vi kan i Udvalget tale om disse Spørgsmaal. Jeg gaar ud fra, at man for disse Tings Vedkommende vil ende med at acceptere det foreliggende, men Udvalget vil jo være det bedste Sted til en saglig Drøftelse af disse Anliggender.

Jeg tror, dette er det væsentlige af det, der har været sagt om selve Ligningslovsforslaget, som det nu foreligger.

Hvad det andet Lovforslag angaar, Lovforslaget om den direkte Beskatning, har jeg allerede indledningsvis gjort nogle Bemærkninger, som jeg mener, som de er sagt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller jonglerede i sine Bemærkninger lidt med en Sætning fra min Fremsættelsestale, hvori jeg havde talt om en betydelig Velstand i visse Dele af Befolkningen. Det ærede Medlem jonglerede med denne Bemærkning i Relation til dem, der ligger paa de 6 800 Kr. med Familie og 2 Børn, men det er en lidt for flot Jongleringsform. Jeg har ganske udtrykkeligt sagt til dette høje Ting, at det vilde have været billigt for mig at fremsætte et Propagandaforslag, der laa f. Eks. paa det Alfred Jensen'ske tjekkoslovakiske Standpunkt, et eller andet Sted oppe i Luften, med en Indtægtsgrænse af 24 000 Kr. og en Formuegrænse af 100 000 Kr.; saa kunde jeg komme herved i denne Sal og være lige saa overbevist som det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen om, at det lød vældig godt udadtil, de Steder, hvor det skulde læses, men ikke et Menneske, ikke en Sjæl i denne Sal vilde have regnet det for at være Alvor eller have drømt om, at der skulde komme nogen Realitet ud af det.

Jeg har fremsat et Forslag, der er ment som Grundlag for et politisk Resultat, og derfor skal det ærede Medlem ikke pille en enkelt Sætning ud og i den lægge, at jeg skulde mene, at 6 800 Kr.s Indtægt for en Familie med 2 Børn skulde være noget, der gav Anledning til Luksus. Det, jeg har sagt, er, at der er visse Kredse i dette Land, som repræsenterer en betydelig Velstand, og som ikke er mærket, saadan som andre er det. Jeg vil tro, at vi er adskillige i denne Sal, her i dette Ting, der ikke har mærket Krigens Tryk paa samme Maade, som mange andre har, og som ikke vilde tage nogen Skade af at skulle betale den Ekstraskat, som her er foreslaaet, som kan gøre det, selv om vi maa give Afkald paa et eller andet, det kunde være rart og behageligt at have, men som vi kan undvære. Det er det, jeg har ment, og det er det, jeg har sagt.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen og andre har været inde paa Fradragsbestemmelsen, altsaa den Bestemmelse, der forbyder at fratraske det Skattebeløb, der her er Tale om, ved Opgivelsen til næste Aars Skat. Jeg forstaar paa det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen, at det omtrent skulde være noget af det forfærdeligste, man kunde indlade sig paa, at det vilde være ligesom at bringe Folket paa Afgrundens Rand at lave noget i den Retning. Det vilde betyde, at man var prisgivet Skattemyndighederne — og saa bliver man trukket ud i det forfærdelige.

Jeg forstaar ikke, at man tager paa dette Spørgsmaal, som man gør. Jeg erkender, at man kan tage en principiell Drøftelse af, hvorvidt denne Bestemmelse om Ret til at fradrage betalt Skat skal opretholdes eller ej, og jeg har derfor for mit eget Vedkommende i min Fremsættelsestale sagt, at der ikke med denne Bestemmelse skal foruddiskonteres noget Standpunkt til det større principielle. Hvis man vilde gaa ud fra det Standpunkt, kunde man vel dele Tingene i et principielt Anliggende, som maatte komme til Diskussion senere, og et praktisk Spørgsmaal, som kunde diskuteres nu. For Sagen er den, at hvis man ikke gennemfører denne Bestemmelse nu, vil man næste Aar komme til at miste en ganske betydelig Del af dette Provenu i formindsket Skattebetaling — og formindsket Skattebetaling først og fremmest fra dem, der klarer sig bedst. Det er dem, der er virkelig interesserede i denne Fradragsregel. Det er de Folk med de store Indtægter, der er interesserede i denne Regel; Mellemlasserne og de jævne Klasser er, naar alt kommer